

μετ' ἔτος εἰς τὸ Κράτος καὶ ἐπωλοῦντο αὐθιγότερα, ἴσως καὶ ὀλιγότερα εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν ἐδαπανή-
θησαν. Ἐπειδὴ δὲ τούτου ἐξακολουθοῦντος ἡλαττώθη
καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἐγχωρίου οἴτου, τὰ κεφάλαια τοῦ ἀγρονό-
μου ἐβυθίσθησαν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ
ἱερέως καὶ τοῦ εἰσπράκτορος τῆς δεκάτης, μάλιστα
δὲ τῶν φόρων, εἰτινες ἤψηξαν ἀντὶ τὰ ἐλαττωθῶσιν.

Αἱ ἐνορίαι ἠναγκάσθησαν ἔκτοτε νὰ τρέφωσι πλῆθος
ἐκμισθωτῶν χρεωκοπητῶν καὶ ἐργατῶν ἀργούντων,
ἢ πενία προέβη γιγαντιαίους βήμασιν, ἔπειτα καὶ ἡ Ἰρ-
λανδία ἐκβάλλει ἐκάστοτε στίφη πειναλέων εἰς τὰς ἀκ-
τὰς τῆς Ἀγγλίας. Τοιοῦτοτρόπως ἐπολλαπλασιάσθη-
σαν αἱ ἀφομαὶ τῆς φθορᾶς καὶ τῆς καταστροφῆς· ἐν-
ἔχεται δὲ μετὰ ταῦτα νὰ πνίξωσιν καὶ εἰς χεῖμαρβρους
αἰμάτων δόκληρον τὴν κοινωνίαν.

Ὁ Overseer, εἴτε ἐφορος τῆς διανομῆς τοῦ ἐλέους
τῶν πτωχῶν, ὑπάρχει ἐχθιστος πανταχοῦ· καὶ ὁ μὲν ἐ-
λειομένος τὸν κατηγορεῖ ὡς ὑπερσπιζόμενον τὴν ἐφο-
ρίαν καὶ ἀκολούθως φειδωλόν· ἡ δὲ ἐνορία τὸν δνειδίζει
ὡς ἀνώτως θυσιάζοντα τὰ συμφέροντα τοῦ νομοῦ καὶ
τῆς κοινότητος εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ ἀξιώσεις τῶν πε-
νητῶν. Οἱ οὕτως ἀντιφερόμενοι σπουδάζουσιν ἐναλλάξ ἢ
καὶ συγχρόνως νὰ τὸν ἀπαιτήσωσιν· ἀλλὰ καὶ εὐποροί τι-
νες προσποιούμενοι τὴν πενίαν (1) τὸν πολιτροκοῦσιν, ἢ δὲ
ἐνορία ἀμφισβητεῖ τὰ δικαιώματα πάντων τῶν ἐμφανι-
ζομένων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Κοινότης θέλει νὰ πωλήσῃ, οὕτως
ἐπίεικ τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἐλεημοσύνην, ἀναγκάζει
τούς τροφοδοτούμενους ἢ νὰ καθαρίζωσιν καὶ νὰ στρώ-
σωσι μὲ ἄμμον τὰς ὁδοὺς, ἢ νὰ ἐξορύττωσι μέταλλον,
ἢ καὶ αὐτοὶ βιαζόμενοι νὰ συνταλαιπωρῶνται ὑπαί-
θηταικαί πάσχοντες περιοδικῶς ὑπὸ τοῦ καύσωνος καὶ τοῦ
ψύχους συνομνύσωσι τὸν κοινὸν ὄλεθρον καὶ μεταβά-
λλονται εἰς λαθρεμπόρους, κλέπτας, ληστὰς, ἐμπρηστὰς,
κακούργους ἐν γένει, ὀσονθήποτε τίμιοι καὶ φιλήσυχoi
πτωχοὶ ἐκ φύσεως. Διότι κατὰ τί δύναται νὰ τοὺς
ἐπιλήσῃ ἢ χρηστοθήσει, ἐν ᾧ πανταχόθεν ὠθοῦνται
εἰς τὴν διαφθοράν, τὰ πλημμελήματα καὶ τὴν ἐκδίκησιν;
Ποῦν λυσιτελέστερον ἴσως ἦτο νὰ τοὺς κρεμάσωσι παρά
τὸ νὰ τοὺς βοηθῶσι τοιοῦτοτρόπως

Τὴν διαφθορὰν ταύτην τῶν κατωτέρων ταξέων
ἀπαρτίζει ὁ Ἀγγλικὸς κλήρος ὡς μὴ παρεδρεύων εἰς
τὰ χωρία. Διαπρέπουσι μὲν οἱ ἱερεῖς οὗτος τῆς
ἡμετέρας ἐκκλησίας κατὰ τὴν παιδείαν τῶν λατινικῶν
καὶ ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἀλλ' οὐδερῖαν ἔχουσιν ἠθικὴν
κοινωνίαν μετὰ τῶν λογικῶν προβάτων, τὰ ὁποῖα ἐ-
τάθησαν νὰ ποιμαίνωσιν, ὅτε μάλιστα τὰς χρείας
αὐτῶν καὶ τὴν κατάστασιν ἀξιοῦσι νὰ ἐρευνήσωσιν. Ἀλλὰ
τότε εἰς τί χρησιμεύουσι τὰ διδασκόμενα παρ' αὐτῶν
δόγματα καὶ ἡ διαθρυλλομένη χριστιανικὴ ἠθικὴ; Αὐ-
τοὶ ἀπόλεσαν ἅπασαν τὴν θρησκευτικὴν ἐπιβρῶν —
Ἡ περιουσία τῶν ἰδιοκτητῶν ἡλαττώθη, ἀλλ' αἱ ἔξεις
τῆς πολυτελείας ἐπι διαμένουσιν. Ἐκτὸς δὲ τῶν φόρων
ὑποφέρουσι καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δεκάτης
καταδιώξιν, ἀν καὶ παντοιοτρόπως ἐπιχειρῶσι νὰ ἀπο-
σείσωσι τοσοῦτον βάρος· διότι μόλις ἀποφασίζουσι νὰ τὴν
πληρώσωσι μετὰ ἐπανελημμένας ἀπαιτήσεις, καὶ δια-
μαρτυρήσεις, καὶ διαταγὰς τῶν δικαστηρίων. Ἐνεκα
τούτων ἢ συμφωνοῦσι μετὰ τοῦ ἀγρονόμου κατὰ τῆς
κοινῆς ταξέως, ἢ φιλονεικοῦσι μετ' αὐτοῦ, καθὼς οὗτος
μετὰ τοῦ ἐργάτου, καὶ ὁ πτωχὸς μετὰ τῆς ἐνορίας.
Τούτων δὲ γινομένων ἐξασθενεῖ ἀναφανδὸν ἡ ἐξουσία·
ἐπειδὴ ἀναγκαζομένη νὰ βλάπτῃ τὰ κατὰ μέρος συμ-
φέροντα εἰς τὴν διεξαγωγὴν ἀτελευτήτων διαφορῶν γί-
νεται βαθμηδὸν μισητὴ ὁμοίως πρὸς πάντας.

Ὁ ἀγρονόμος δυστυχῶν βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου
καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου· ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾷ αὐτοὺς πλείοτε-
ρον, οὔτε εὐγνωμονεῖ· ἡ δεκάτη καὶ τὸ ἐκμισθωμα
τὸν καταστρέφουσιν. Ἐκ τούτων ἢ μὲν πρώτη εἰσέρχεται
εἰς τὸ κιβώτιον τοῦ ἱερέως, τὸ δὲ δεύτερον εἰς τὸ
τοῦ ἰδιοκτῆτου· ἀν δὲ ἐκτίτες ἀποδίδῃ μέρος τῶν κα-
ταβληθέντων παρ' αὐτοῦ χρημάτων, μάλιστα δὲ ὡς
ἐλεημοσύνην, δὲν νομίζει ἑαυτὸν ὑπόχρεον· τοῦναν-
τίον προσβάλλεται δι' αὐτῆς ἡ φιλοτιμία του καὶ βλά-
πτεται τὸ αἰσθημα τῆς ἀτομικῆς ἀνεξαρτησίας του,
ἀνευ τῆς ὁποίας οὐδεμία ἀρετὴ δύναται νὰ ὑπάρξῃ —
Ἐπόκωφος δὲ τις πόλεμος ἀναρριπίζεται μεταξὺ αὐτοῦ
καὶ τοῦ ἱερέως, καθὼς μεταξὺ τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ τοῦ
ἀγρονόμου, μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ ἐργάτου, πάντων
δὲ τούτων κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ τῆς κοινωνίας.

Ἡ κατάστασις αὕτη θλίβει τόσῳ μᾶλλον τὸν φιλάν-
θρωπον, ὅσῳ ἡ μεγάλη Βρετανία περιέχει γαίας ἰκα-
νὰς νὰ θρέψωσι τοὺς λαοὺς αὐτῆς, ἀν δικαιοτέρον
διανεμηθῶσιν. Ἐπειδὴ δυσὶν ἕατερον, ἢ πρέπει νὰ ἐκ-
ταθῇ ἢ καλλιέργεια, ἢ νὰ ἐνασχοληθῶσιν οἱ πλεονάζοντες
γεωργοὶ εἰς ἄλλα ἔργα, παραγωγὰ ὅμως καὶ κοινωφελῆ·
ἐπειδὴ σήμερον ἀναγκάζουσι τοὺς χωρικοὺς νὰ ἐξορύτ-
τωσιν ἄμμον, καθὼς οἱ ἀρχαῖοι ἐβίαζον τὰ ἀνδράποδα νὰ
ἀλλήθωσι διὰ τοῦ χειρομύλου, μιμούμενοι τὸν Λόρδ
Καστλερleigh, ὅστις καταδίκασε τοὺς Ἰρλανδοὺς τῶν
χωρίων του νὰ ἀνοίγωσιν ὀρύγματα, ἔπειτα δὲ νὰ τὰ
γεμίζωσι. (1)

(1) Τὸ scandalous τοῦτο εἰσῆχθη κατ' ὀλιγοῦ
καὶ εἰς τὴν ἄλλως ἰσόνομον Ἑλληνικὴν πολιτείαν·
δοτε εὐποροὶ πολλὰκις πολλὰ καταδέχονται ἐπι-
σκοπῶντες τὰ ζητῶσιν, ὡς δῆθεν ἐνδεεῖς, καὶ λαμ-
βάνουσι μάλιστα ἐκ τῆς ἡμαρτίας ἀποδεικτικὸν
πῆγτος, ὥστε ἀπαλαττόμενοι τοιοῦτοτρόπως τῶν
βαρῶν ὄντως δικαστικῶν δαπανημάτων ἀναλαμβάνου-
νται ἀπεράττους δικας, ὅτε μὲν τὸ δημόσιον, ὅτε
δὲ καὶ ἰδιώτας ἐνάγοντες καὶ βασανίζοντες. Τίς νὰ
πιστεῖν ὅτι διὰ τοιοῦτου ἀδίκως ἐφωδιασμένος ἐγ-
γράφου καὶ φιλόδικός τις ἐκ τῶν τῆς δευτέρας τά-
ξεως δικηγόρων καταγίνεται ἀδιακόπως νὰ ἐνοχλή-
τὸς ἐνοχλήσας, καὶ νὰ περιπλέκῃ τοὺς ἀπίστους εἰς
τοὺς γρίβους τῶν δικαστικῶν τύπων καὶ τῶν συνη-
θητικῶν σπρεφθοδικῶν; Καὶ ὅμως τοῦτο γίνεται ὑπ'
ὄψιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς αὐτὴν τοῦ Βασιλείου
τῆς πρωτεύουσας!

(1) Ἡ ποιητὴ αὕτη ἐνθυμίζει τὴν τοῦ Σιούφου,
ὅστις ἀνεβίβαζεν ἀδιακόπως μέγαν λίθον εἰς ἀνω-
γερῆ τόπον, ὅθεν πάντοτε ἐκυλίετο εἰς τὰ κάτω.